

'... Zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze...'

1 Petrus 3:15

Hoofdstuk 1

Hoe kunnen we weten dat God bestaat?

- Is er objectief bewijs voor het bestaan van God?
- Wat zijn de gevolgen van het atheïsme?
- Wat is de oorsprong van God?
- Kunnen wij God persoonlijk leren kennen?

De Bijbel begint met de vaststelling: 'In den beginne schiep God de hemel en de aarde' (Gen. 1:1). Gods bestaan wordt daarin verondersteld en vanzelfsprekend geacht. In Psalm 14:1 staat: 'De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij verderven het, zij maken het gruwelijk met hun werk; er is niemand, die goed doet.'

De Bijbel legt een verband tussen verkeerde gedachten over God – in het bijzonder het ontkennen van Zijn bestaan – en immorele, perverse waarden. Als er geen God is, geen Schepper Die de regels bepaalt, dan zijn we voor wat betreft normen en waarden stuurloos en op drift. Toen de kinderen van Israël vergeten waren dat God hun Schepper, Rechter en Koning was, 'deed een ieder, wat recht was in zijn ogen' (Richt. 21:25) en heerste er chaos. Ze hadden niemand om hen te leiden in het trouw zijn aan God.

Vandaag de dag zien we hetzelfde gebeuren. Landen waarvan de inwoners God in het verleden dienden en *geloofden dat het God was [Die] in Christus de wereld met Zichzelf verzoende*' (2 Kor. 5:19), kenden een ongekende veiligheid en welvaart. Nu wankelen deze landen, doordat de mensen God de rug toekeren. In Spreuken 14:34 staat:

'Gerechtigheid verhoogt een volk, maar de zonde is een schandvlek der natiën.'

Als landen zich afkeren van God en leven alsof Hij niet bestaat, neemt de zonde ernstige vormen aan: politieke corruptie, leugen en bedrog, abortus, diefstal, moord, drugsgebruik, dronkenschap, gokken, overspel en allerlei vormen van hebzucht. Om de overheid in staat te stellen deze problemen aan te pakken, moet er meer geld richting politie, gevangeniswezen en uitkeringsinstanties. Het geld komt meestal van belastingverhogingen, die vervolgens weer de oorzaak vormen van economische problemen.

Het eerste hoofdstuk uit de Romeinenbrief leest als een commentaar op onze huidige wereld:

Want de toorn Gods wordt geopenbaard van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden. Overmits hetgeen van God kenbaar is, in hen openbaar is; want God heeft het hun geopenbaard. Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn. Omdat zij, God kennende, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen, en hun onverstandig hart is verduisterd geworden. Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben de heerlijkheid van de onverderfelijke God veranderd in de gelijkenis van een beeld van een verderfelijke mens, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende dieren. Daarom heeft God hen ook overgegeven in de begeerlijkheden van hun harten tot onreinheid, om hun lichamen onder elkaander te onteren; als die de waarheid Gods veranderd hebben in de leugen, en het schepsel geëerd en gediend hebben boven de Schepper, Die te prijzen is in der eeuwigheid. Amen. Daarom heeft hen God overgegeven tot oneerbare driften; want ook hun vrouwen hebben het natuurlijk gebruik veranderd in het gebruik tegen nature; en evenzo ook de mannen, nalatende het natuurlijk gebruik van de vrouw, zijn verhit geworden in hun lust tegen elkander, mannen met mannen schandelijkheid bedrijvende, en de vergelding van hun dwaling, die daartoe behoorde, in zichzelf ontvangende. En gelijk het hun niet goed gedacht heeft

God in erkenenis te houden, zo heeft hen God overgegeven in een verkeerd denken, om te doen dingen die niet betamen: vervuld zijnde met alle ongerechtigheid, hoererij, boosheid, gierigheid, kwaadheid, vol van nijdigheid, moord, twist, bedrog, kwaadaardigheid; oorblazers, kwaadsprekers, haters van God, smaders, hovaardigen, laatlunkenden, vindere van kwade dingen, de ouders ongehoorzaam; onverstandigen, verbondsbrekers, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijken, onbarmhartigen; die, daar zij het recht Gods weten (namelijk dat zij die zulke dingen doen, de dood waardig zijn), niet alleen ze doen, maar ook mede een welgevallen hebben in hen die ze doen. (Rom. 1:18-32)

Veel van degenen die tegenwoordig de hoogste maatschappelijke posities bekleden in het onderwijs en bij de overheid in landen die vroeger hoorden bij de 'grote christelijke naties', vallen onder de bijbelse definitie 'dwazen'. Want deze mensen beweren wijs te zijn, maar door het bestaan van God of Zijn relevantie voor hun leven te ontkennen, zijn zij 'dwazen' geworden.

De wijdverspreide acceptatie van het evolutiedenken is een duidelijk bewijs van het verlaten van het geloof in God. In die gedachte gelooft men namelijk dat alles uit zichzelf is ontstaan, door natuurlijke processen, en dat God daarbij niet nodig is. Sommige mensen zullen toegeven dat er sprake lijkt te zijn van een 'ontwerp', maar niet noodzakelijkerwijs van een Ontwerper. Het ontworpen ontwierp zichzelf! Deze gedachtegang, waarbij het glasheldere bewijs voor Gods bestaan (Rom. 1:19-20) wordt weggeredeneerd, mondt uit in atheïsme (het geloof dat er geen God is) en seculier humanisme (de mens kan zijn eigen koers varen, zonder God). Deze denktrant overheerst in onze tijd bij overheden en op universiteiten.

Enkele van de grootste misdaden die ooit in de geschiedenis zijn bedreven, zijn gepleegd door mensen die een evolutionistische visie op moraliteit aanhingen, zoals Lenin, Hitler, Stalin, Mao Zedong en Pol Pot. De atheïst Sir Arthur Keith stelde het volgende over Hitler: 'De Duitse Führer (...) is een evolutionist. Hij heeft doelbewust getracht om de praktijk van het leven in Duitsland in overeenstemming te brengen met de evolutietheorie.'¹

Miljoenen mensen hebben verschrikkelijk geleden en zijn omgekomen ten gevolge van deze atheïstische denktrant. Het atheïsme zaait

¹ A. Keith, *Evolution and Ethics*, New York, Putman, 1947, p. 230.

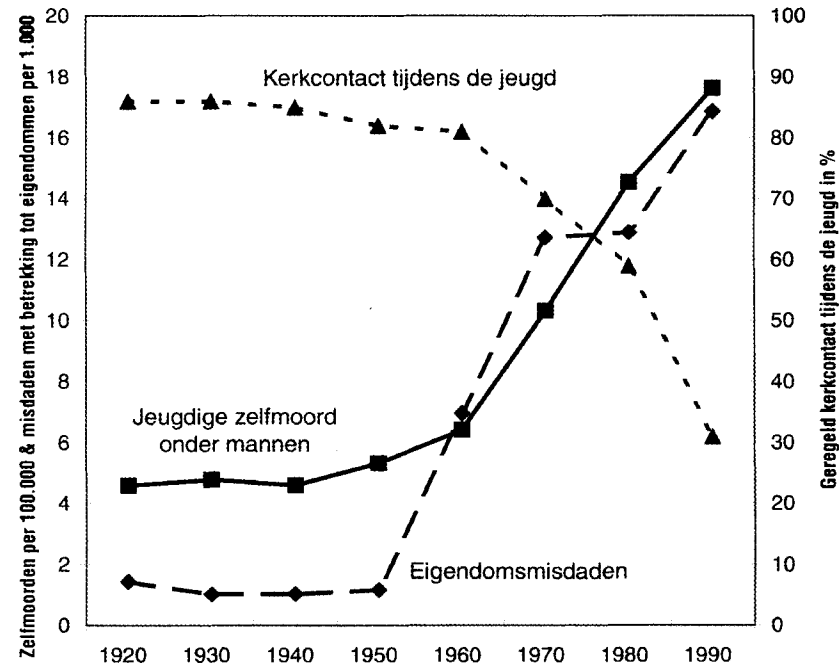
dood en verderf omdat er zonder God geen absolute regels zijn – alles kan! Het zijn met name de atheïsten die vooraanstaan om euthanasie, abortus, vrij gebruik van drugs, prostitutie, pornografie en een vrije seksuele moraal te legaliseren. Al deze dingen veroorzaken ellende, lijden en dood. Het atheïsme is de filosofie van de dood.

Atheïsten op hun beurt wijzen graag op de wreedheden die begaan zijn door zogenaamde ‘christenen’. De kruistochten en het geweld in Noord-Ierland zijn daarbij favoriet.² Maar als de mensen die zulke verschrikkelijke daden hebben gepleegd, daadwerkelijk christenen waren geweest, hebben zij niet in overeenstemming met hun eigen morele uitgangspunten gehandeld (bijv. ‘gij zult niet doden’, ‘hebt uw vijanden lief’). Dat kan niet gezegd worden van iemand als Stalin. Hij handelde namelijk wel degelijk overeenkomstig zijn evolutionistische overtuiging. Hij had als atheïst (na het lezen van Darwin) geen objectieve basis meer voor zijn morele handelen. Arthur Keith (zie hierboven) erkende dat ook Hitler consistent handelde vanuit zijn evolutionistische uitgangspunten.

Het christelijk geloof zegt: ‘God is liefde’, ‘hebt elkaar lief’ en ‘hebt uw vijanden lief’. Zulke liefde is zelfopofferend. Als gevolg hiervan hebben christenen in de frontlinie gestaan bij het helpen van zieken, het opvangen van wezen en ouderen, hebben zij hongerigen gevoed, armen onderwezen en zich verzet tegen uitbuiting zoals kinderarbeid en slavernij.

Volgens het atheïsme, met zijn evolutionistische grondslag, is ‘liefde’ feitelijk niets anders dan eigenbelang, om zo de overlevingskansen van onze genen in onze nakomelingen of onze directe verwanten te vergroten. Waar is in de ‘strijd om als sterkste te overleven’ dan nog ruimte voor medelijden? Hitlers vernietigingskampen zijn voortgekomen uit zijn verlangen om met zijn ‘Arische ras’ de strijd te winnen, de strijd om ‘het behoud van de beste rassen in de strijd om het bestaan’ (dit is de ondertitel van Darwins bekende boek ‘Over de oorsprong der soorten’). Het atheïsme is niet alleen verwoestend, maar volgens de logica ook fundamenteel onhoudbaar, omdat er wel een Schepper móét zijn, zoals we hierna zullen zien.

² De kruistochten waren een reactie op islamitische onderdrukking. Zie R. Spacer, *The politically incorrect guide to Islam (and the Crusades)*, 2005, ISBN 0895260131.

Enkele statistieken voor Australië lijken een verband aan te tonen tussen de afname onder kinderen van betrokkenheid bij de kerk enerzijds en toegenomen sociale problemen anderzijds. Andere statistieken zoals echtscheiding, verkrachting, enz. vertonen vergelijkbare trends. De neergang van de invloed van de kerk is dramatisch versneld met de introductie van de evolutieleer op scholen in de jaren vijftig en zestig van de twintigste eeuw. Statistieken van andere oorspronkelijk ‘christelijke’ landen tonen vergelijkbare verbanden.³

Bijbels bewijs voor het bestaan van een goddelijke Auteur

De Bijbel verkondigt niet alleen het bestaan van God, maar getuigt er ook zelf van dat Hij bestaat, omdat alleen goddelijke inspiratie dit uitermate bijzondere boek onder de boeken kan verklaren. Een aantal

³ Bronnen voor deze gegevens: *Childhood church contact from Why don't people go to church?* National Church Life Survey (2002). Statistische gegevens zijn afkomstig van: *State of the Nation: a century of change*, The Centre for Independent Studies, St Leonards, NSW, 2001; www.cis.org.au.

kenmerken van de Bijbel die wijzen op goddelijk auteurschap geven we hieronder weer.^{4,5,6}

1. De verbazingwekkende eenheid van de Bijbel

Hoewel dit Boek is geschreven door meer dan veertig auteurs, die ruwweg negentien verschillende maatschappelijke achtergronden hadden, in een tijdsspanne van zo'n 1600 jaar, is de Bijbel consistent van begin tot eind. Het eerste en het laatste boek van de Bijbel, Genesis en Openbaring, passen als een zwaluwstaartverbinding perfect in elkaar, en gaan respectievelijk over het 'verloren paradijs' en het 'herwonnen paradijs'. In beide bijbelboeken lezen we nadrukkelijk over hun goddelijke auteurschap (vergelijk bijvoorbeeld Genesis 1-3 met Openbaring 21-22).

2. Het verbazingwekkende overleven van de Bijbel

Ondanks politieke en religieuze vervolgingen is de Bijbel blijven bestaan. De Romeinse keizer Diocletianus dacht daadwerkelijk dat hij elke door hem zo gehate Bijbel had vernietigd, nadat hij in het jaar 303 daartoe een edict had uitgevaardigd. Hij bouwde een zuil op de as van een verbrande Bijbel om zijn overwinning te vieren. Vijfentwintig jaar later beval de nieuwe keizer Constantijn om op kosten van de overheid vijftig Bijbels te laten maken! In de achttiende eeuw voorspelde de ongelovige Voltaire dat er binnen een eeuw op aarde geen Bijbel meer over zou zijn. Vijftig jaar na zijn dood gebruikte het Bijbelgenootschap van Genève zijn drukpers en zijn huis om Bijbels te drukken! De Bijbel is vandaag in meer talen beschikbaar dan welk ander boek ook.

3. De historische betrouwbaarheid van de Bijbel

Nelson Glueck, de bekende Joodse archeoloog, sprak over wat hij noemde 'het bijna griezelig nauwkeurige geheugen van de Bijbel, met name wanneer dat wordt ondersteund door archeologische vondsten.'⁷ William F. Albright, alom erkend als een van de grootste archeologen, schreef: 'Het buitensporig scepticisme dat belangrijke historische scho-

4 Het basisconcept in dit gedeelte is afkomstig van H.L. Willmington, *Willmington's Guide to the Bible*, Tyndale House Publishers, Wheaton, IL, USA, 1981, p. 810-824.

5 N.L. Geisler, en W.E. Nix, *A General Introduction to the Bible*, Moody Press, Chicago 1986.

6 J. McDowell, *Evidence that Demands a Verdict*, dl. 1, Campus Crusade for Christ, San Bernardino, CA, 1972.

7 Geciteerd in Geisler (noot 5), p. 68.

len in de achttiende en negentiende eeuw vertoonden ten aanzien van de Bijbel – en waarvan sommige uitingen af en toe nog opduiken – is gaandeweg steeds verder ontzenuwd. De ene na de andere ontdekking heeft de betrouwbaarheid van ontelbare details bevestigd, en heeft gezorgd voor een toenemende erkenning van de waarde van de Bijbel als historische bron.⁷

Sir William Ramsay, die wordt gezien als een van de grootste archeologen ooit, werd halverwege de negentiende eeuw opgeleid, een tijd waarin het Duits historisch scepticisme de toon aangaf. Hij geloofde aanvankelijk niet dat de nieuwtestamentische verslagen historisch betrouwbaar waren. Maar zijn archeologische opgravingen deden hem inzien dat deze scepsis ongegrond was. Hij maakte een radicale verandering in zijn opvattingen door. Over Lukas, de schrijver van het Evangelie van Lukas en van de Handelingen der apostelen, zei Ramsey: 'Lukas is een eersteklas historicus (...) Hij zou in de rij van de grootste historici geplaatst moeten worden.'⁸

Op vele specifieke punten bevestigt de archeologie de betrouwbaarheid van de Bijbel.⁹ Sceptici hebben in het verleden veel feitelijkheden betwist en de betrouwbaarheid van de Bijbel ter discussie gesteld. Dit gebeurde meestal op grond van het ontbreken van onafhankelijk bewijs (de foutieve 'redenering vanuit stilzwijgen').¹⁰ Na verloop van tijd draaide het erop uit dat nieuwe archeologische ontdekkingen het bijbelse verslag bevestigden.

4. De wetenschappelijke nauwkeurigheid van de Bijbel

Enkele voorbeelden: de aarde is rond (Jes. 40:22); de aarde hangt in de ruimte zonder ondersteuning (Job 26:7); het ontelbare aantal sterren;¹¹ (Gen. 15:5); de kringloop van het water;¹² zeestromingen; levende dingen planten zich voort naar hun aard;¹³ vele inzichten wat betreft ge-

8 W. Ramsay, *Bearing of Recent Discoveries on the Trustworthiness of the New Testament*, Baker Books, Grand Rapids, Michigan, 1953, p. 222.

9 Voor uitvoerige informatie over Bijbel en archeologie, zie www.christiananswers.net.

10 Het redeneren vanuit stilzwijgen ('arguing from silence') gaat als volgt: iemand beweert iets onwaarschijnlijk/onbijbels; hem wordt gevraagd: 'Waar staat dat dan, welk bewijs heb je voor die theorie?' waarop hij antwoordt: 'Er staat niet letterlijk dat het nooit gebeurd zou kunnen zijn!'

11 Vroeger dachten de mensen dat de sterren geteld konden worden – er waren zo'n 1200 zichtbare sterren. Ptolemeus (in het jaar 150) stelde dogmatisch dat het aantal sterren exact 1056 was. Zie W. Gitt, 1997. Counting the stars. *Creation* 19 (2):10-13.

12 J. Sarfati, The wonders of water. *Creation* 20 (1):44-46, 1997.

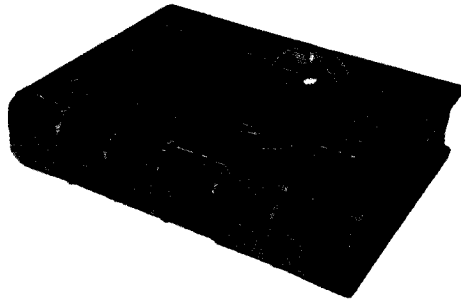
13 D. Batten, *Dogs breeding dogs? That's not evolution*, *Creation* 18 (2):20-23, 1996.

zondheid, hygiëne,¹⁴ voeding,¹⁵ fysiologie (zoals het belang van bloed, bijv. Lev. 17:11); de eerste en de tweede wet van de thermodynamica (bijv. Jes. 51:6) en vele andere dingen.¹⁶

5. De profetische nauwkeurigheid van de Bijbel

De Bijbel stelt dat het nauwkeurig voorspellen van gebeurtenissen het domein is van God. God zei: 'De vorige dingen heb Ik verkondigd van toen af, en uit Mijn mond zijn zij voortgekomen, en Ik heb ze doen horen; Ik heb ze snellijk gedaan en zij zijn gekomen (...). Daarom heb Ik het u van toen af verkondigd, eer dat het kwam, heb Ik het u doen horen; opdat gij niet misschien zoudt zeggen: Mijn afgod heeft die dingen gedaan of mijn gesneden beeld, of mijn gegoten beeld heeft ze bevolen' (Jes. 48:3,5).

Je kunt tevergeefs zoeken naar één gedetailleerde, betrouwbare profetie in andere religieuze boeken; de Bijbel bevat er vele. McDowell⁶ geeft alleen al over Jezus 61 profetieën weer. Veel van die profetieën, zoals tijd, plaats, wijze van geboorte, verraad, manier van sterven, begrafenis, enz., zou een mens nooit zelf kunnen bewerkstelligen. McDowell zet verder nog twaalf gedetailleerde, specifieke profetieën op een rij, over Tyrus, Sidon, Samaria, Gaza en Askalon, Moab en Ammon, Petra en Edom, Thebe en Memphis, Ninevé, Babylon, Chorazin-Bethsaïda-Kapernaüm, Jeruzalem en Palestina. Hij toont aan dat deze profetieën geen voorspellingen achteraf waren (d.w.z. geschreven ná de gebeurtenissen). Deze dingen konden niet allemaal toevallig zo gebeurd zijn. Alleen degene die moedwillig afwijzend wil zijn (2 Petr. 3:5) kan het bewijs negeren dat God deze profetieën heeft geïnspireerd.

6. De beschavende invloed van de Bijbel

De boodschap van de Bijbel veranderde de bloeddorstige 'barbaren' van de Britse Eilanden tot een beschaafde groep. Het werd de basis voor de Engelse wetgeving, de Amerikaanse 'Bill of Rights' en de grondwetten van de oudste democratieën, zoals het Verenigd Koninkrijk, Nederland, de Verenigde Staten, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland. De Bijbel heeft tot inspiratie gediend voor de meest hoogstaande literatuur: werk van Milton, Shakespeare, Coleridge, Scott Pope en Kipling, om er enkele te noemen. De Schrift inspireerde kunstenaars als Leonardo da Vinci, Rembrandt, Raphaël en Michelangelo. De Bijbel inspireerde tot de oorstrelende muziek van Bach, Händel, Haydn, Mendelssohn en Brahms. Het gaat zelfs niet te ver om te constateren dat de neergang van de algemeen aanvaarde bijbelse visie op de wereld om ons heen, gelijke tred houdt met de afname van schoonheid in de kunst.¹⁷

Ook in onze tijd zorgt de boodschap van de Bijbel er nog steeds voor dat mensen veranderen. Voormalige animistische stammen in de Filippijnen leven nu zonder angst, en vroegere kannibalen in Papoea Nieuw-Guinea en de Fiji-eilanden leven nu in vrede, allemaal dankzij het Evangelie.

7. De compromisloze eerlijkheid van de Bijbel

Iemand heeft eens gezegd: 'De Bijbel is geen boek dat een mens zou kunnen schrijven, als hij dat al wilde, of zou willen schrijven als hij het kon.' De Bijbel eert niet de mens, maar God. De mensen in de Bijbel worden getoond zoals ze zijn. Tegen de achtergrond van hun zondigheid en trouweloosheid komen Gods heiligheid en trouw sterk naar voren. Zelfs van de 'geloofshelden' (Hebr. 11) werden hun mislukkingen opgetekend, met inbegrip van Noach (Gen. 9:20-24), Mozes (Num. 20:7-12), David (2 Sam. 11), Elia (1 Kon. 19) en Petrus (Matth. 26:74). Aan de andere kant werden de vijanden van Gods volk dikwijls geprezen, zoals Arthahsasta (Neh. 2), Darius de Meder (Dan. 6) en Julius (Hand. 27:1-3). Dit zijn duidelijke aanwijzingen dat de Bijbel niet is geschreven vanuit menselijk perspectief.

8. De levensveranderende boodschap van de Bijbel

De Amerikaanse evangelist en schrijver dr. Harry Ironside werd ooit in San Francisco door een man uitgedaagd om te debatteren over het

¹⁷ F. Schaeffer, *Escape from Reason*, Inter-Varsity Press, Londen, 1968.

¹⁴ D.A. Wise, *Modern medicine? It's not so modern!* *Creation* 17(1):46-49, 1995.

¹⁵ P. Emerson, *Eating out in Eden*, *Creation* 18(2):10-13, 1996.

¹⁶ Zie H.M. Morris, *The Biblical Basis of Modern Science*, Baker Book House, Grand Rapids, Michigan, 1984.

onderwerp 'agnostiek¹⁸ versus christendom'. Ironside stemde toe op één voorwaarde: dat de agnost eerst zou bewijzen dat de agnostiek het waard was om verdedigd te worden. Ironside daagde de agnost uit om één man mee te brengen die in het verleden aan lager wal was geraakt (een dronkaard of crimineel bijvoorbeeld), en één vrouw die een leven aan de zelfkant van de maatschappij had geleid (zoals in de prostitutie). Beiden zouden moeten zijn bevrijd uit hun weinig verheffende levens door vol overtuiging agnost te worden. Dr. Ironside van zijn kant trof voorbereidingen om honderd mannen en vrouwen mee te brengen die behouden waren door te geloven in hetzelfde Evangelie dat door de agnost belachelijk werd gemaakt. De scepticus trok zijn uitdaging om te debatteren met dr. Ironside snel in. De boodschap van de Bijbel herstelt levens die gebroken zijn door de zonde. En het is die zonde die scheiding maakt tussen ons en onze heilige Schepper. Aan de andere kant zien we dat agnostiek en atheïsme, zoals alle anti-God filosofieën, een vernietigende uitwerking hebben.

Het Evangelie heeft de levens van animistische volken veranderd.

Andere bewijzen voor de Schepper-God van de Bijbel¹⁹

De algemeen aanwezige tendens dat alle dingen de neiging hebben minder te worden en uiteen te vallen, toont aan dat het heelal in het begin opgeladen moet zijn geweest, net als een klok die opgewonden is. Het heelal is niet eeuwig. Dit is volledig in overeenstemming met de

¹⁸ Agnostiek is een andere vorm van ongelof dat de waarheid van Gods Woord ontkennt door te beweren dat we niet kunnen weten of God bestaat. Het verschilt in de praktijk slechts weinig met atheïsme.

¹⁹ Voor meer details over dit bewijsmateriaal, zie de Appendix van dit hoofdstuk.

tekst: 'In den beginne schiep God de hemel en de aarde' (Gen. 1:1). De veranderingen die wij in levende dingen zien, zijn niet het soort veranderingen die doen veronderstellen dat levende dingen vanzelf zijn ontstaan door een natuurlijk, evolutionistisch proces. Evolutie van molecuul tot mens vereist dat er op een of andere wijze complexe nieuwe genetische programma's of informatie tot stand komen. Mutaties en natuurlijke selectie veroorzaken juist een verlies aan informatie. De fossielen laten geen overgangsvormen zien van de ene basissoort naar de andere. Dit vormt een krachtig bewijs tegen het geloof dat levende dingen zichzelf hebben gemaakt gedurende enorme tijdsperiodes.

Het bewijsmateriaal dat het heelal relatief 'jong' is, weerspreekt ook het geloof dat alles zichzelf heeft gemaakt in een miljarden jaren durend proces. Omdat de gebeurtenissen zo onwaarschijnlijk zijn, moeten lange tijdsperiodes deze zaak zogenaamd waarschijnlijker maken. Hoe meer tijd er echter verstrijkt, des te verder zal alles uiteenvallen! De overleveringen van honderden inheemse volkeren van over de hele wereld, verhalen van een wereldwijde vloed bijvoorbeeld, bevestigen het bijbelse verslag van de geschiedenis. Zo bestaan er ook allerlei taalkundige en biologische bewijzen voor de nauwe verwantschap tussen alle menselijke 'rassen'.

De explosie aan kennis over de ingewikkelde werking van cellen en organen heeft aangetoond dat mechanismen als het bloedstollingssysteem niet voortgekomen kunnen zijn uit een reeks toevallige veranderingen. De instructies, of anders gezegd, de informatie die de complexe organisatie van levende dingen aanstuurt, ligt niet in de moleculen zelf (zoals dat wel het geval is met bijvoorbeeld kristalvorming), maar is van buitenaf ingebracht. Daar is een Schepper voor nodig, Wiens intelligentie op een onmetelijke wijze de onze overstijgt.

De mythe van atheïsme en wetenschap

Tegenwoordig denken velen dat wetenschap anti-God is. Atheïsten stimuleren deze gedachte alleen maar, door te beweren dat hun manier van denken 'wetenschappelijk' is. Door dit te beweren zijn zij echter alleen bezig om de wetenschap te herdefiniëren, met het doel God uit te sluiten. Feit is dat de wetenschap pas opbloeide toen de bijbelse visie op de schepping wortel begon te schieten, op het moment dat de

Reformatie in Europa doorbrak. De vooronderstellingen die een wetenschappelijke aanpak van het onderzoeken van de wereld mogelijk maakten, zijn afkomstig uit de Bijbel. Denk bijvoorbeeld aan de vooronderstelling dat het geschapen heelal echt, consistent en begrijpelijk is en dat de mogelijkheid bestaat dit te onderzoeken. Zelfs niet-christelijke wetenschapshistorici als Loren Eiseley erkennen dit.²⁰ Nagenoeg elke tak van de wetenschap werd ofwel gegrondvest, of mede gegrondvest of zeer sterk vooruitgeholpen door wetenschappers die geloofden in het bijbelse verslag van de schepping en de zondvloed.^{21,22} En ook in onze tijd zijn er nog vele wetenschappers die in de Bijbel geloven.²³

Is het wetenschap?

De wetenschap heeft ons veel goeds gebracht: mensen op de maan, goedkoop voedsel, moderne geneeskunde, computers, elektriciteit, enz. Voor al deze verworvenheden zijn en worden er experimenten gedaan, waaruit conclusies worden getrokken. Vervolgens worden weer nieuwe experimenten gedaan om deze conclusies of ideeën te testen. In dit soort onderzoek zijn de resultaten, gevolgtrekkingen en conclusies nauw verbonden aan de experimenten en is er dikwijls weinig ruimte voor speculatie. Dit type wetenschap behoort tot de proces- of operationele wetenschap. Dit heeft tot grote vooruitgang in kennis geleid en is de mensheid tot zegen geweest.

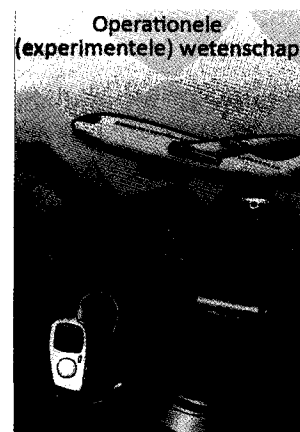
Maar er is ook een andere vorm van wetenschap, namelijk die het verleden bestudeert. Dit zou historische wetenschap genoemd kunnen worden, die zich bezighoudt met de oorsprong. Deze wetenschap, die erachter probeert te komen wat er in het verleden is gebeurd, is beperkt, omdat we geen directe experimenten kunnen doen op zaken die in het verleden speelden en de geschiedenis niet herhaald kan worden. Experimenten die in het heden kunnen worden uitgevoerd en betrekking hebben op het verleden, zijn vrij beperkt. Het gevolg hiervan is dat de conclusies nogal wat giswerk met zich meebrengen.

20 L. Eiseley, *Darwin's Century: Evolution and the Man who Discovered it*, Doubleday, New York, 1969, p. 62.

21 H.M. Morris, *Men of Science, Men of God*, Master Books, VS, 1982.

22 C. Wieland (red.), *The Genesis Files*, Master Books, VS, 2004; www.creation.com/bios.

23 J. Ashton, *In Six Days: Why 50 Scientists Choose to Believe in Creation*, New Holland Publishers, Sydney, Australië, 1999.

Hoe verder de onderzochte gebeurtenis in het verleden ligt en hoe langer de reeks gevolgtrekkingen is, des te meer er gegist moet worden. Er is in dat geval ook des te meer ruimte voor niet-wetenschappelijke factoren om de conclusies te beïnvloeden. Een van deze factoren is bijvoorbeeld de (al dan niet) religieuze overtuiging van de wetenschapper die bij het onderzoek betrokken is. Wat wordt gepresenteerd als 'wetenschap' met betrekking tot het verleden, kan heel goed weinig meer inhouden dan de eigen wereldbeschouwing van de wetenschapper. De conflicten tussen 'wetenschap' en 'religie' treden op bij historische wetenschap, niet bij operationele wetenschap. Jammer genoeg zorgt het respect dat de operationele wetenschap door haar successen heeft verdiend, bij veel mensen voor verwarring. Er bestaat de neiging om aan de speculatieve beweringen van de historische wetenschap hetzelfde gezag toe te kennen als aan operationele wetenschap. Maar dat is ten onrechte.

Bij de historische wetenschap wordt niet zozeer het bewijs in het heden betwist, maar veeleer de gevolgtrekkingen met betrekking tot het verleden. Wetenschappers die geloven in het verslag in de Bijbel (die zelf beweert het Woord van God te zijn²⁴) zullen tot andere conclusies komen dan degenen die de Bijbel negeren. Een welbewuste ontkenning van Gods Woord (2 Petr. 3:3-7) is de oorzaak van meningsverschillen over 'historische wetenschap'.

24 Psalm 78:5, 2 Timótheüs 3:14-17, 2 Petrus 1:19-21. God, Die de Bijbel heeft geïnspireerd, heeft altijd bestaan, is volmaakt en liegt nooit (Tit. 1:2). Zie ook Psalm 119 om het belang van Gods Woord, de Bijbel, te verstaan.

Wie heeft God geschapen?²⁵

Een favoriete vraag van sceptici aan christenen is: 'Als God het heelal heeft geschapen, wie heeft dan God geschapen?' Bij veel oprechte mensen die hierover nadenken komen dezelfde gedachten op. Maar volgens de Bijbel is God *per definitie* de *ongeschapen* (ook eeuwige) Schepper van het heelal. Dus, wat geldt in het heelal, hoeft niet ook op God betrekking te hebben. Dus de vraag 'Wie schiep God?' gaat tegen de logica in, net zoals het onlogisch is om te vragen: 'Met wie is deze vrijgezel getrouwd?'

Een meer ontwikkelde vragensteller zou zich het volgende kunnen afvragen: 'Als het heelal een oorzaak moet hebben, waarom God dan niet? En als God geen oorzaak hoeft te hebben, waarom zou het heelal die dan wel nodig hebben?' De volgende redenering hierover is echter niet te weerleggen:

- Alles **wat een begin heeft**, heeft een oorzaak.²⁶
- Het heelal heeft een begin.
- Daarom heeft het heelal een oorzaak.

Let op de woorden die vetgedrukt zijn. Het heelal heeft een oorzaak nodig omdat het een begin had, zoals hieronder aangetoond zal worden. In tegenstelling tot het heelal, heeft God nooit een begin gehad en heeft dus geen oorzaak nodig. De algemene relativiteitstheorie van Einstein, die door veel experimenteel bewijs bevestigd wordt, toont aan dat tijd gebonden is aan materie en ruimte. Dus de tijd zelf zou samen met materie en ruimte begonnen zijn bij het ontstaan van het heelal. Omdat God de Schepper is van het gehele heelal, is Hij ook de Schepper van de tijd. Daarom is Hij niet beperkt door de tijdsdimensie die Hij geschapen heeft. Daarom heeft Hij geen begin in de tijd. En daarom heeft Hij geen oorzaak, en heeft Hij die ook niet nodig.

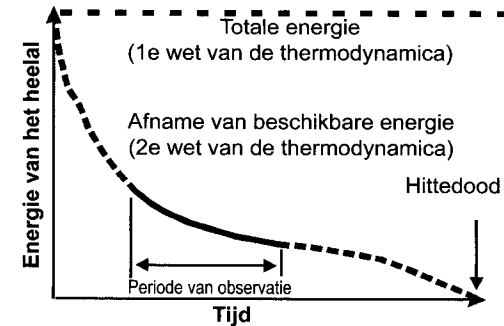
Er is juist veel bewijs voor de bewering dat het heelal ooit een begin heeft gehad. Dit kan worden aangetoond aan de hand van de wetten van de thermodynamica, de basiswetten van de natuurkunde.

²⁵ Dit gedeelte is gebaseerd op J. Sarfati, 'If God created the universe, then who created God?' in: *Journal of Creation* 12(1):20-22, 1998; creation.com/whomadeGod.

²⁶ Eigenlijk heeft het woord 'oorzaak' in de filosofie veel verschillende betekenissen. Maar in dit geval verwijst het woord naar de *efficiënte oorzaak*, de belangrijkste veroorzaker die ervoor zorgt dat er iets wordt voortgebracht.

- 1e wet: de totale hoeveelheid massa-energie in het heelal is constant.
- 2e wet: de hoeveelheid energie die beschikbaar is om ingezet te worden neemt af, of anders gezegd, de entropie²⁷ neemt toe tot een maximum.

Als de totale hoeveelheid massa-energie beperkt is en de hoeveelheid te gebruiken energie afneemt, dan kan het heelal niet altijd al bestaan hebben. Anders zou alle beschikbare energie (die beperkt is) verbruikt zijn en zou het heelal in het stadium van de 'hittedood' zijn uitgekomen. Dan zouden bijvoorbeeld alle radioactieve atomen zijn vervallen en elk deel van het heelal zou dezelfde temperatuur bezitten. Er is dan geen verdere activiteit meer mogelijk. De beste

De hoeveelheid beschikbare energie in het universum neemt constant af, een duidelijk bewijs dat het heelal een begin had.

conclusie is dan ook dat het heelal geschapen moet zijn geweest met een grote hoeveelheid bruikbare energie, die nu aan het afnemen is.²⁸ Stel dat de vraagsteller wel kan aanvaarden dat het heelal een begin heeft gehad, maar niet dat er een oorzaak nodig was. Maar... het is toch vanzelfsprekend dat dingen die een begin hebben, ook een oorzaak hebben? Niemand zal dit diep van binnen kunnen ontkennen. Alle wetenschap, geschiedschrijving en wetshandhaving zou niet meer kun-

²⁷ Entropie is een maat van wanorde, of de afname van bruikbare energie.

²⁸ Oscillerende (jojo) heelal-ideeën werden populair door atheïsten als wijlen Carl Sagan en Isaac Asimov, enkel en alleen om het idee van de noodzaak van een begin te vermijden, omdat dat impliceert dat er een Schepper moet zijn. Maar de wetten van de thermodynamica ondermijnen dit argument, omdat elk van de hypothetische cycli meer en meer bruikbare energie zou verbruiken. Dit betekent dat elke cyclus groter en langer zal moeten zijn dan de vorige. Als men zou terugkijken in de tijd, zouden er steeds kleinere cycli te zien moeten zijn geweest. Dus het multicyclustheorie zou een oneindige toekomst kunnen hebben, maar slechts een beperkt verleden. Ook is er veel te weinig massa om de expansie tegen te houden en het optreden van cycli sowieso mogelijk te maken. Verder is er geen mechanisme bekend dat een terugval toestaat na een hypothetische 'big crunch'.

nen bestaan als deze wet van oorzaak en gevolg ontkennd zou worden.²⁹ Het heelal kan ook zichzelf niet hebben voortgebracht, omdat het in dat geval eerst zou moeten hebben bestaan voordat het ontstond – en dat is in de logica een absurditeit.

Samenvatting

- Van het heelal (met inbegrip van de tijd zelf) kan aangetoond worden dat het een begin had.
- Het is onlogisch te geloven dat iets begint zonder oorzaak.
- Het heelal heeft daarom een oorzaak nodig, net zoals Genesis 1:1 en Romeinen 1:20 aangeven.
- God, als Schepper van de tijd, staat buiten de tijd. Daarom had Hij geen begin in de tijd, maar bestond altijd al, en dus heeft Hij geen oorzaak.^{30,31}

Op welke manier men hier ook tegen aankijkt – tegen het bewijs uit de Bijbel, de ongelooflijk complexe, georganiseerde informatie in levende dingen of de oorsprong van het heelal – het geloof in een almachtige, alwetende Schepper-God, zoals geopenbaard in de Bijbel, is niet alleen heel aannemelijk, maar is de enig constructieve verklaring.

Een christen kent God

Een oprecht christen twijfelt niet aan het bestaan van God. In de Bijbel staat:

29 Sommige natuurkundigen beweren dat de quantummechanica deze wet van oorzaak en gevolg overstijgt, en iets kan produceren vanuit niets, maar dat is niet het geval. Theorieën die zeggen dat het heelal een quantumfluctuatie is, moeten vóóronderstellen dat er *iets* was om te fluctueren – hun ‘quantumvacuüm’ bevat heel wat potentieel aan materie-antimaterie – en niet ‘niets’. Ook is het zo dat wanneer er geen oorzaak is, er geen verklaring is waarom *dit bepaalde heelal* verscheen op een *bepaalde tijd*, en evenmin waarom het een *heelal* was, en niet, laten we zeggen, een banaan of een kat. Dit heelal kan geen eigenschappen hebben die verklaren waarom het heelal de voorkeur zou hebben gehad boven andere zaken, bij het tot stand komen in het begin, omdat het *geen enkele* eigenschap gehad zou hebben totdat het feitelijk tot bestaan kwam.

30 Zie W.L. Craig, *Apologetics: An Introduction*, Moody Press en *The Existence of God and the Beginning of the Universe*, 1984, op www.leaderu.com/truth/.

31 N.L. Geisler, *Christian Apologetics*, Baker Books, Grand Rapids, Michigan, 1986. (Red: Een waarschuwing is op zijn plaats. Pas bij dit boek op voor de onnodige vriendelijkheid jegens de onschriftuurlijke oerknaltheorie.)

‘Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods. Want gij hebt niet ontvangen de Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen de Geest der aanneming tot kinderen, door Welke wij roepen: Abba, Vader! Dezelve Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn’ (Rom. 8:14-16).

Hier staat dat oprechte christenen een persoonlijke verhouding met God hebben. Dit is het getuigenis van degenen wie de almachtige God hun zondigheid voor ogen heeft gesteld. Zij beseften de gruwelijke consequenties van hun zonde en hebben zich vervolgens daarvan afgekeerd en de vergeving ontvangen die God mogelijk maakte door de dood en opstanding van Jezus Christus. Al deze echte christenen hebben de Heilige Geest van God ontvangen en zo de verzekering dat zij ‘kinderen van God’ zijn. Zij kunnen inderdaad weten dat zij het eeuwige leven hebben (1 Joh. 5:13).

Appendix: buitenbijbels bewijs voor de Schepper-God van de Bijbel

1. Natuurwet

Er is een universele tendens van alle materie- en energiesystemen om uit elkaar te vallen.³² De beschikbare energie wordt verbruikt en de samenhang gaat verloren. Zonder een voorgeprogrammeerd mechanisme of een intelligente actie zullen zelfs open systemen³³ zich bewegen van orde naar wanorde, van informatie naar betekenisloosheid en naar achteruitgang in de beschikbaarheid van energie. Dit is de reden waarom warmte vloeit van warm naar koud en waarom zonne-energie een dode stok niet zal laten groeien. (Dit laatste in tegenstelling tot een groene plant, die specifieke, voorgeprogrammeerde onderdelen bevat om de energie te gebruiken voor het creëren van een speciaal type van orde, die bekend staat onder de term specifieke complexiteit.) Passen we dit toe op het ontstaan van het eerste leven, dan betekent het dat zo’n specifieke complexiteit onmogelijk zou kunnen ontstaan behalve

32 Dit is een aspect van de tweede wet van de thermodynamica, zie ook pag. 24-25.

33 Zijn in staat tot het uitwisselen van energie/materie met hun omgeving.

door intelligent handelen van iets van buitenaf.

Betrekken we dit op het gehele heelal, waarvan als vaststaand gegeven wordt aangenomen dat dit aan het 'aflopen' is tot de hittedood (oftewel *van kosmos tot chaos*), dan houdt dit een fundamentele tegenstelling in met de essentie van de evolutiefilosofie. Immers, daarbij gaat men uit *van chaos tot kosmos* en dat helemaal vanzelf.^{34,35} Met andere woorden: het heelal moet zijn 'opgewonden' bij het begin en kan niet eeuwig bestaan hebben. Dit vereist handelend optreden door een initiator buiten het heelal om het op te winden – net zoals een klok zichzelf niet kan opwinden!

2. Levende dingen

De veranderingen die worden waargenomen in levende wezens wijzen in de verkeerde richting en kunnen dus niet dienen om evolutie van protozoa tot mens, de zogenaamde macro-evolutie, te ondersteunen. De selectie van aanwezige genetische informatie in een populatie, de resistentie voor DDT in muggen bijvoorbeeld, veroorzaakt per saldo een nettoverlies van genetische informatie in die populatie. Een mug die resistent is voor DDT is aangepast aan een omgeving waar DDT aanwezig is, maar de populatie heeft de genen verloren die aanwezig waren in de muggen die niet resistent waren voor DDT. Deze muggen stierven namelijk en hebben hun genen niet doorgegeven. Dus natuurlijke selectie en aanpassing brengen verlies van genetische informatie met zich mee.

Vanuit de informatietheorie en een omvangrijk aantal experimenten en observaties weten we dat mutaties (feitelijk kopieerfouten) niet leiden tot toename van informatie noch van functionele complexiteit.³⁶ In plaats daarvan veroorzaken zij 'ruis' tijdens het overdragen van genetische informatie en vernietigen zodoende informatie. Dit proces is in overeenstemming met gevestigde wetenschappelijke principes over het effect van willekeurige veranderingen in informatiestromen.³⁷ Het

34 C.B. Thaxton, W.L. Bradley en R.L. Olsen, *The Mystery of Life's Origin*, Lewis and Stanley, Dallas, Texas, 1984. Deze specialisten in de thermodynamica tonen aan dat de thermodynamica een groot probleem vormt voor het naturalistische ontstaan van leven.

35 A.E. Wilder-Smith, *The Natural Sciences Know Nothing of Evolution*, Master Books, San Diego, CA, 1981.

36 L. Spetner, *Not by Chance! Shattering the Modern Theory of Evolution*, The Judaica Press, Inc., Brooklyn, NY, 1979.

37 Dit is vergelijkbaar met de ruis toegevoegd tijdens het kopiëren van een cassettebandje. De kopie is nooit beter dan het origineel. Zie ook www.creation.com/infotheory.

is niet verrassend dat nu al meer dan duizend menselijke ziekten in verband gebracht worden met mutaties. Deze achteruitgang in genetische informatie door mutaties, selectie, aanpassing, soortvorming en uitsterven, past in het concept waarbij de genenbronnen oorspronkelijk zijn geschapen. Op dat moment hadden ze een hoge graad van oorspronkelijke variatiemogelijkheden, maar die verminderen sindsdien steeds verder.

Allerlei waargenomen kleine veranderingen ('micro'), zoals resistentie voor antibiotica in bacteriën en resistentie voor verdelgingsmiddelen in insecten, wijzen op een neergang in informatie. Op zijn best zijn die veranderingen neutraal. Zelfs als ze bij elkaar worden opgeteld zullen ze elkaar nog niet versterken om zo de vereiste (opwaartse) veranderingen te veroorzaken die nodig zijn voor 'macro'-evolutie, ongeacht de beschikbare tijdperiode.³⁸ Deze kleine veranderingen worden onterecht voorgesteld als 'bewijs voor evolutie' in het biologieonderwijs. Ze kunnen zeker niet geëxtrapoleerd worden om de evolutie van amoëbe tot mens te verklaren. Zo'n extrapolatie is te vergelijken met de volgende redenering: stel een bedrijf maakt geen winst. Vervolgens wordt betoogd dat als het elk jaar slechts een klein beetje verlies lijdt en je het bedrijf maar voldoende tijd geeft, het na een groot aantal jaren vanzelf op winst zal uitkomen. De kleine veranderingen passen echter wel heel goed in het model van schepping en zondeval.

3. Fossielen

Darwin verwachtte dat er miljoenen overgangsvormen in de fossielen gevonden zouden worden, maar er is er nog niet één gevonden. De fossielen die wel worden opgevoerd als overgangsvormen tussen verschillende soorten, zijn niet meer dan een handjevol, en bovendien betwist en aanvechtbaar. Dr. Colin Patterson van het British Museum of Natural History is de auteur van een boek over de evolutie. Op een schriftelijke vraag van een lezer waarom hij in het boek geen afbeeldingen had opgenomen van overgangsvormen in fossielen, antwoordde hij:

'... Ik ben het helemaal eens met uw commentaar over het gebrek aan heldere illustraties van evolutionistische overgangsvormen in mijn boek. Als ik kennis zou hebben gehad van enig voorbeeld, of het nu gaat om een fossiel of levende exemplaren, zou ik deze zeker hebben toegevoegd. U vindt dat ik een artiest zou hebben moeten vragen om

38 L.P. Lester en R.G. Bohlin, *The Natural Limits of Biological Change*, Probe Books, Dallas, Texas, 1989.

zulke overgangsvormen grafisch weer te geven, maar waar zou hij zijn informatie vandaan moeten halen? Ik zou die, als ik eerlijk wil blijven, niet kunnen leveren. En als ik het zou moeten overlaten aan de artistieke vrijheid [van de illustrator], zou dat dan de lezer niet misleiden? 'Ik schreef de tekst van mijn boek vier jaar geleden. Als ik het nu zou schrijven, zou het, denk ik, nogal anders uitpakken. Gradualisme is een concept waarin ik geloof, niet alleen omwille van het gezag van Darwin, maar op grond van mijn kennis van de genetica. Toch is het moeilijk om Gould en de mensen van het American Museum tegen te spreken wanneer ze zeggen dat er geen overgangsvormen in de fossielen zijn. De filosofische problemen die samenhangen met het identificeren van voorouderlijke vormen in het fossielenarchief, houden mij als paleontoloog sterk bezig. U zegt dat ik op zijn minst "één foto zou moeten tonen van een fossiel waarvan elk type organisme afstamt". Eerlijk gezegd is er niet één zo'n fossiel te vinden waarvoor men een waterdichte redenering kan opbouwen.³⁹

Zelfs de Archaeopteryx, die zo dikwijls aangehaald wordt als de overgang tussen reptielen en vogels, vertoont geen tekenen van de cruciale overgang van schub tot veer of van poot tot vleugel. Het is natuurlijk altijd mogelijk te blijven geloven in evolutie door vast te houden aan mechanismen die niet waarneembaar zijn.⁴⁰ Maar het systematisch gebrek aan evolutionistische tussenvormen op wereldwijde schaal vormt een krachtige en positieve onderbouwing voor het bijbelse schepingskader. Dat staat los van de theorievorming over hoe en wanneer fossielen werden gevormd.

4. De ouderdom van de dingen

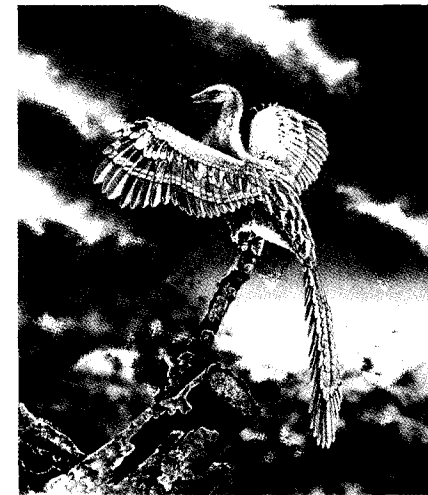
De argumentatie voor een 'jonge' aarde en een 'jong' heelal is per definitie dezelfde argumentatie als voor het bijbelse scheppingsverhaal. Want een naturalistische evolutie heeft zeeën van tijd nodig, ervan uitgaand dat die überhaupt mogelijk is. Er zijn veel argumenten aan te voeren dat het heelal relatief jong is,⁴¹ zoals het verval van het

39 Brief (geschreven op 10 april 1979) door dr. Colin Patterson, toentertijd Senior Palaeontologist bij het British Museum of Natural History in Londen, aan Luther D. Sunderland, zoals geciteerd in L.D. Sunderland, *Darwin's Enigma*, Master Books, San Diego, USA, 1984, p. 89. Patterson probeerde daarna de betekenis van deze zeer duidelijke stelling te relativeren.

40 Zoals punctuated equilibrium of andere secundaire veronderstellingen. Meer over het idee van punctuated equilibrium op de laatste pagina van hoofdstuk 7.

41 J.D. Morris, *The Young Earth*, Master Books, USA, 1984.

aardmagnetisch veld, inclusief de snelle ompoling in het verleden,⁴² kwetsbare organische moleculen in fossielen met een veronderstelde ouderdom van vele miljoenen jaren,⁴³ het ontbreken van genoeg helium in de atmosfeer,⁴⁴ onvoldoende zout in de zee,⁴⁵ koolstof-14 in steenkool en aardolie waarvan gezegd wordt dat die miljoenen jaren oud zouden zijn (zie hoofdstuk 4), polystraatfossielen die door afzettinglagen heen steken en daarmee 'miljoenen jaren' doorkruisen, 'ontbrekende' geologische afzettinglagen (strata),⁴⁶

Een artistieke reconstructie van Archaeopteryx

het geringe aantal overgebleven supernova restanten,⁴⁷ magnetische velden op 'koude' planeten, en nog veel meer (zie pag. 97-100). Tijd die in het verleden verstreken is, kan niet direct gemeten worden. Alle argumenten voor zowel een lange als een korte leeftijd, zijn per definitie indirect. Ze zijn dus afhankelijk van het aanvaarden van de veronderstellingen waarop ze onvermijdelijk gebaseerd zijn. Argumenten voor een jonge aarde zijn redelijk als je beseft dat vele fossielen gevonden worden met goed bewaarde zachte delen. Om zulke fossielen tot stand te brengen is een snelle afzetting nodig en een snelle verharding van het omliggende sediment. Als we oog hebben voor de vele geologische strata en canyons die in recente tijden gevormd zijn bij rampen als vulkaanuitbarstingen en overstromingen, zijn dat indicaties dat de

42 J. Sarfati, The Earth's magnetic field: evidence that the Earth is young, *Creation* 20(2):15-17, 1998; www.creation.com/magfield

43 Bijvoorbeeld C. Wieland, Sensational dinosaur blood report, *Creation* 19(4):42-43, 1997, www.creation.com/dino_blood.

44 J.Sarfati, Blowing old-Earth beliefs away, *Creation* 20(3):19-21, 1998.

45 J.Sarfati, Salty seas, *Creation* 21(1):16-17, 1998; www.creation.com/salty.

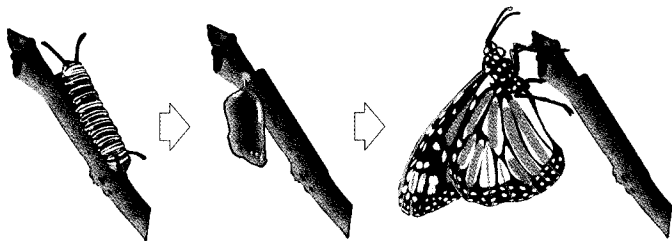
46 Dat is waar er 'ontbrekende' lagen zijn volgens de standaard geologische kolom en de miljoenen-jaren-tijdsschaal, wat suggereert dat de ontbrekende lagen niet de beweerde miljoenen jaren vertegenwoordigen. Zie A. Snelling, The case of the missing geologic time, *Creation* 14(3):31-35, 1992.

47 J. Sarfati, Exploding stars point to a young universe. *Creation* 19(3):46-48, 1997.

diepgewortelde gedachtegang van langzame en kleine veranderingen over enorme tijdsperiodes, behoorlijk op een fout spoor zit.^{48,49}

5. Cultureel-antropologisch bewijs

De realiteit van de zondvloed wordt ondersteund door honderden traditionele verhalen onder inheemse volkeren van over de hele wereld. Zij verhalen allemaal over een wereldwijde vloed met kenmerken die overeenkomsten vertonen met het bijbelse verslag. Ook wijdverspreid, hoewel minder dan bij de zondvloed, zijn de verhalen van een tijd waarin de verschillende talen zorgden voor een uiteengaan van volkeren. Pas recent is door taalkundig en biologisch bewijsmateriaal iets duidelijk geworden dat tot nog toe niet beseft werd: er bestaat nauwe genetische verwantschap tussen alle 'rassen' (zie hoofdstuk 18) en dit is in overeenstemming met een recente gemeenschappelijke oorsprong van alle mensen, met aan het begin een kleine bevolkingsgroep. Dit gaat in tegen de voorheen wijdverbreide opvatting dat menselijke rassen hun karakteristieke kenmerken ontwikkelden gedurende lange periodes van isolatie. Moleculair onderzoek wijst in de richting dat één vrouw de bron was van het mitochondriaal DNA (het zogenaamde Eva-DNA), dat alle tegenwoordig levende mensen bezitten, en dat dit tamelijk kort geleden is geweest.⁵⁰ Zo'n bewijs kan in een evolutionistisch model gewurmd worden, maar was geen directe voorspelling vanuit dit evolutionistische model. Wel past het volledig in het model van de bijbelse schepping.

De strak georganiseerde metamorfose van een rups via een pop tot vlinder zet vraagtekens bij evolutie als verklaring voor zijn bestaan. Dit omdat bij evolutie (kleine) stapsgewijze veranderingen nodig zijn.

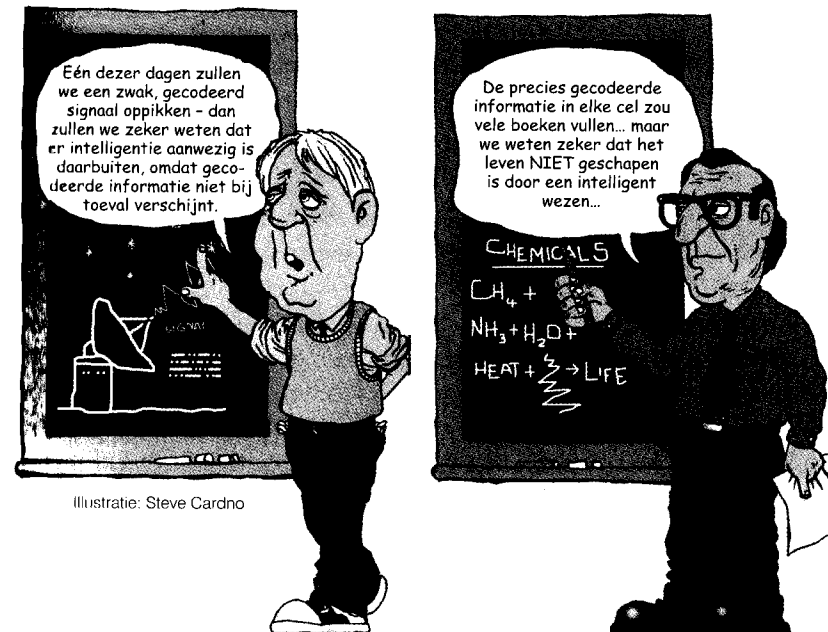
48 Mount St Helens: Explosive Evidence for Catastrophe in Earth's History, video met dr. Steve Austin, Creation Videos.

49 Zie hoofdstuk 3, 'Zijn koolstofdateringen betrouwbaar?'

50 C. Wieland, A shrinking date for 'Eve', *Journal of Creation* 12(1):1-3, 1998.

6. Ontwerp en complexiteit

In zijn biologische systemen die ongelooflijk complex in elkaar grijpen. Het is niet mogelijk je hiervan een eenvoudiger versie voor te stellen, waarbij het systeem slechts gedeeltelijk zou werken, omdat die vereenvoudiging direct levensbedreigend zou zijn voor het voortbestaan ervan.⁵¹ Voorbeelden hiervan zijn het bloedstollingssysteem, het bacteriële flagellum (gebruikt voor de voortbeweging), het mechanisme dat zorgt voor fotosynthese en de metamorfose van rupsen tot vlinders. Er zijn voorbeelden te over in levende wezens. De immense complexiteit van de menselijke hersenen is waarschijnlijk het meest voor de hand liggende bewijsmateriaal voor een intelligente schepping. Denk eens aan de creativiteit van de mens en de mogelijkheid tot abstract redeneren. Al deze vermogens van de menselijke hersenen overstijgen veruit het niveau dat nodig is voor simpelweg overleven. Op moleculair niveau is de wijze waarop levende dingen zijn georganiseerd, wezenlijk verschillend van bijvoorbeeld een kristalstructuur. Het functioneren van een bepaald eiwit is afhankelijk van de volgorde waarin de onderdelen zijn geplaatst. De gecodeerde informatie om de componenten in deze volgorde te plaatsen is niet, zoals bij de structuur van een kristal,

Illustratie: Steve Cardno

51 M.J. Behe, *Darwin's Black Box*, The Free Press, New York, 1996.

een eigenschap van de chemie van deze componenten, maar opgelegd van buitenaf.

Tijdens de voortplanting wordt de informatie die nodig is voor het maken van een levend organisme 'ingestempeld' op substraten en zorgt zo voor een voorgeprogrammeerd patroon. Het 'ouderlijk' systeem dat dat instempelt, is in complexiteit gelijkwaardig (of groter) dan het voortgebrachte 'kind'systeem. En als je terugkijkt, moet voor het totstandkomen van het ouderlijke systeem hetzelfde hebben gegolden. Er zijn geen spontane fysisch-chemische processen bekend die dergelijke opeenvolgende reeksen van informatiedragers kunnen voortbrengen. De enige mogelijkheid zijn voorgeprogrammeerde machines en daarvoor is intelligentie van buitenaf noodzakelijk. De meest voor de hand liggende conclusie uit deze waarnemingen is dat intelligentie van buitenaf verantwoordelijk moet zijn voor het enorme potentieel aan biologische informatie die is vastgelegd in de vorm van hele populaties volledig functionerende organismen.⁵² Deze intelligentie overtreft de menselijke intelligentie, en dat is opnieuw in overeenstemming met het concept van God zoals in de Bijbel geopenbaard.

52 W. Gitt, *In the Beginning Was Information*, Christliche Literatur-Verbreitung, Bielefeld, Germany, 1997 (de Duitse uitgave verscheen in 1994).

